

Violarea sediului profesional. Examen de jurisprudență

Revista „Dreptul”, Nr. 4/2019, pag. 121

Autor: Radu Slăvoiu

Nota - Compartimentul juridic - C.T.C.E. Piatra-Neamț:

Pe lângă infracțiunea de violare de domiciliu, incriminată și sancționată prin dispozițiile [art. 224 din Codul penal](#), legiuitorul a avut în vedere și persoana juridică ca subiect pasiv. Astfel, sub denumirea marginală de violarea sediului profesional, prin [art. 225](#) este incriminată pătrunderea fără drept, în orice mod, în oricare dintre sediile unde o persoană juridică sau fizică își desfășoară activitatea profesională ori refuzul de a le părăsi la cererea persoanei îndreptățite, infracțiunea sancționându-se cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

O simplă lectură a celor două articole invocate mai sus arată că există diferențe între sferile de conținut ale noțiunilor de „domiciliu” respectiv „sediul profesional”. De altfel, în practica judiciară s-au conturat interpretări diferite ale termenului de „sediul”.

Unele instanțe au interpretat în sens restrâns noțiunea, limitând-o la clădiri sau la spațiile acoperite.

Alte instanțe au exclus din sfera incriminării pătrunderile fără drept în zonele deschise în care angajații societăților comerciale depozitau diferite materiale, obiecte, unelte sau instrumente, chiar și în situația în care acestea erau delimitate de spațiul public.

Prin prisma valorii sociale protejate prin norma de incriminare și a persoanei vătămate, este necesară o analiză atentă a naturii acestei infracțiuni și mai ales a noțiunii de sediu, problemele de interpretare ducând la o practică judiciară neunitară.

Întrucât nu intenționăm să ne substituim interpretării date de autor asupra problemei de drept reținute spre analiză în acest articol, vă prezentăm, cu titlu exemplificativ, câteva paragrafe din acest studiu:

„(...) Unele instanțe au optat pentru a exclude din sfera incriminării pătrunderile fără drept în zonele deschise în care angajații societăților comerciale depozitau diferite materiale, obiecte, unelte sau instrumente, chiar dacă aceste zone erau clar delimitate de spațiul public (...)”.

„(...) După părerea noastră, legiuitorul nu a dorit să opereze cu distincții de genul celei mai sus evidențiate. Nu cred că formularea din [art. 225 C.pen.](#) a avut în vedere o delimitare între spațiul strict destinat activității profesionale și zonele adiacente menite să faciliteze activitatea profesională sau inerente oricărui loc de muncă, ci s-a dorit să se sublinieze că protecția se întinde asupra zonelor active, și nu asupra sediilor nefolosite (...)”.

„(...) În multe situații din practica judiciară, deși din probele administrate a rezultat fără echivoc că făptuitorul a pătruns fără drept în sediul profesional sau a refuzat să-l părăsească la cererea persoanelor îndreptățite, instanțele nu și-au pus problema dacă fapta a adus atingere în concret vieții private a vreuneia dintre persoanele care își desfășura activitatea în respectivul sediu(...)”.

(Textul complet al articolului se regăsește în publicația menționată mai sus)